

דברי ההספד מאת הראשון לציון הרה"ר הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א

עם היוודע דבר פטירת ראש הישיבה חכם שלום כהן זצ"ל, פורסמו דברי הראשון לציון הרה"ר הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א: "יחד עם כל בית ישראל אבלים ורצוצים עד דכדוכה של נפש בהסתלק מאיתנו מורנו ורבינו גאון ישראל מרן ראש הישיבה, צדיק בן צדיק, איש האמת, ענק המידות, מנהיג הדור, ראש ישיבת 'פורת יוסף', נשיא מועצת חכמי התורה, חכם שלום כהן זצוק"ל, אשר

הנהיג אותנו עשרות בשנים, אוי לא לספינה שאבד קברניטה, אוי לא לדור שכך עלתה בימיו, גדול כים שברנו, אוי מי ירפא לנו".

בדבריו הוסיף הראש"ל כי "למען כבוד התורה, חובה על כל אחד ואחד לבוא ולהשתתף בהלוויתו של מרן זצ"ל שלימד תורה לרבים, גידל דורות של תלמידי חכמים, החזיר עטרה ליושנה והקים את יהדות ספרד מעפרה, מי יתן ולא נדע עוד שוד ושבר בגבולנו, יבולע המוות לנצח וימחה הן דמעה מעל כל פנים אמן".

בדברי ההספד שנשא הראשון לציון הגר"י יוסף שליט"א לפני מיטתו במהלך ההלוויה, אמר: בספרי (פרשת וילך) נאמר, שכאשר משה רבינו נפטר היה יהושע הולך ובוכה ימים רבים. אמר לו הקב"ה, 'וכי לך לבדך מת, הלא גם לי מת', מיד 'ויקרא ה' צבקות לבכי ולמספד'. יהושע היה הולך ובוכה ימים רבים, והקב"ה אומר לו שלא רק לך הוא מת, גם לי הוא מת'.

בהספד של חכם שמת ישנם שני דברים, הספד על ההפסד שיש לדור בפטירת המנהיג והגדול, ודבר שני הפסד לשכינה, שבפטירת הצדיק נתמעט כבוד השכינה בעולם. חסר כבוד השכינה, אדם גדול הלך מן העולם. יהושע בכה על צערו שאין לו את מי לשאול, מי ידריך אותו בדעת-תורה. ואזי הקב"ה אומר לו, יש גם צער השכינה. כי קשה סילוקן של צדיקים כחורבן בית המקדש (ר"ה יח ע"ב).

גם היום אנחנו מצטערים על שני דברים אלה, על צער השכינה שחסר כבוד השכ-ינה, חסר כבוד התורה בעולם, ומצטערים שהלך מאיתנו המנהיג הגדול, מנהיג שהיינו שומעים לדעת-תורה שלו. אנחנו הפסדנו, וגם כבוד השכינה נתמעט בעולם.

מורי ורבותי, מורנו ורבינו חכם שלום כהן זצוק"ל, היה מנהיג שאיכפת לו מעם ישראל. לפני 12 שנה בערך, כאשר התעוררה פרשת גירי צה"ל, היה זה הוא שהלך מגדול לגדול, לא הסכים לשתות ולאכול כל אותו יום, עד שהביא שלום בין המחנות, השכין שלום בין הספרדים לאשכנזים, אחר שהוציא גילוי דעת ברור, שאין גיור בלי קבלת מצוות. מהות הגיור זה קבלת מצוות.

גם באחרונה שהתחילו עם הגזירות של הכשרות, והכשילו את הרבים באכילה דב-רים לא כשרים, וכן הכשילו את הרבים בגזירות לא נכונים על פי ההלכה, הכניסו גויים לכרם ישראל, והוא חזק אותנו במאבק שלנו ברבנות הראשית בדברים אלה. היינו אצלו בחול-המועד סוכות, היה חלש מאד, אבל עם כל זה כארי יתנשא, ודיבר קשות על מי שנפגש עם אותם שגזרו גזירות בעניני הדת. כאב לו המכשולים האלו, ההיתרים האלו בעניני כשרות וגיו, נתן לנו את כל הגיבוי, דבר שביטא מנהיגות, מנהיג אמיתי, לא תגורו מפני איש'.

מורינו החזיר את ההשקפה הנכונה, ללמוד בישיבות הקדושות על טהרת-הקודש, שמן זית זך, רק תורה. היתה לו השקפה נכונה וטובה מאד. זכינו שהוא היה המנהיג שלנו.

מורינו זצ"ל עמד לימין מרן בכל השנים, גם בתקופות הקשות לפני כשלושים שנה. למעשה הוא היה ראש וראשון דבר ש-

בקדושה, והוא זה ששיכנע את מרן האבא זצ"ל, להקים את התנועה הקדושה. מרן חשש מכמה אינשי דלא מעלי, ומורינו חכם שלום בא לישיבה שלנו, 'חזון עובדיה' בקטמון, וישב ושיכנע את מרן זצ"ל להקים את התנועה הקדושה, תנועה שהקימה תלמודי תורה ומוסדות פאר, והכל נזקף לזכותו.

מורינו היה חברותא של מרן זיע"א כאשר היה בגיל י"ב שנה, ומרן היה בחור כבן 23 שנה, ישבו יחד בהפסקות צהרים ולמדו דף אחר דף במסכת שבת, עד שהגיעו לדף קכ"ט, ולא סיימו את המסכת. שאלתי פעם את חכם שלום, למה הפסקתם בדף קכט? ואמר לי, "כאן מרן הרב התחתן והפסקנו את החברותא". שימו לב, מרן היה בגיל 23, חכם שלום בגיל 12 שנים ומחצה, למדו יחד חברותא, ומאז נקשרו בקשרי אהבה, כל חייהם היו באהבה גדולה, גם בתקופות הקשות שהיו [בת-שנ"ב] לא נפרדה דרכם. כולם יודעים למה אני מתכוון. וכך לכל אורך הדרך חכם שלום עמד לימינו של מרן זצ"ל. היתה להם אהבה גדולה ידידות אמיתית.

מרן חיבב אותו כאיש אמת. לא בכדי מרן אמר עליו להיזהר לשמוע לכל מה שהוא אומר, כי יש לו פה קדוש. דברים כאלה מרן לא אמר על אף אדם בעולם, רק עליו. כל ימיו היה שקוע בתורה, הולך בדרך ומהרהר בדברי תורה. לפני 55 יותר למדנו אצלו בכתה, שנה שלימה למדנו אצלו, היה קורא תוס', מהרש"א, רעק"א, והבחורים היו מכינים את השיעור טוב טוב, שח"ו לא יתפוס אותנו בסברא לא נכונה. העמיד תלמידים הרבה, לאלפים ורבבות, במשך ששים שנה. אנחנו התלמידים בכתה אהבנו אותו, איזה מאור פנים היה לו, והיה מחייך אלינו, וחיוך שלו היה שווה את הכל.

מורינו זצ"ל חרד על דרך לימוד ההלכה, הוא צפה ברוח קודשו שיהיו כאלה שיהיו בקיאים רק בספרי קיצורים ויפסקו הלכה למעשה אך ורק על פי זה. היה מעודד ומחזק ללמוד את ההלכה מהגמרא ורא-שונים, בית יוסף ושולחן ערוך ונרשאי כליו, רעק"א ופתחי תשובה, ויסתפקו בספרי קיצורים. לחם על זה, בכל מקום דיבר על זה. ללמוד הלכה ביסודיות. אפילו את הספר 'בן איש חי' של רבינו יוסף חיים, ביקש להוציא מבית המדרש, כדי שלא ילמדו רק בזה. הוא צפה שיהיו כיום כאלה שיהיו בקיאים בספרי קיצורים, ויחשבו 'אני אמלוך', 'אני אפסוק', וכך יהיו 'פוסקים'... על זה הוא חרד. ועודד ללמוד ביסודיות.

בסיום אני רוצה לחזור על דברי הגאון הרב שמואל בצלאל. לפני כחודשיים היתה אסיפה של עמותת 'פורת יוסף', בביתו של חכם שלום זצ"ל, ואני כנשיא ישיבת 'פורת יוסף' שמעתי ממנו והבנתי את רצונו שבנו רבי שמעון יהיה מרבין תורה בישיבת 'פורת יוסף', וימשיך את דרכו בהרבצת התורה בישיבה, שהוא מסר נפשו עליה במשך עשרות שנים.

יהי רצון שהמנוח יעמוד בתפלה על כל עם ישראל, ועל המשפחה היקרה, בנים, בנות, חתנים, נכדים ונינים, שלא יוסיפו לדאבה עוד, ובלע המצות לנצח, ומחה ה' דמעה מעל כל פנים, אמן ואמן.